

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí v Bratislave 28. júna 2011 v trestnej veci odsúdeného **Mgr. R. K. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 22T 2/04, o sťažnosti M. S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., pre nečinnosť predsedu senátu, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 55 ods. 5 písm. a/ Tr. por. sťažnosť M. S. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Dňa 21. júna 2011 bola Najvyššiemu súdu predložená sťažnosť M. S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., pre nečinnosť predsedu senátu Krajského súdu v Trenčíne JUDr. S. H..

V nej uviedol, že už viac krát žiadal o vydanie rozhodnutia týkajúceho sa jemu odňatých nehnuteľností v konaní, sp. zn. 22T 2/04, vedenom na Krajskom súde v Trenčíne. Namietal, že jeho argumentmi sa predseda senátu vôbec nezaoberal, žiadne rozhodnutie vo veci jeho žiadostí nevydal a po dobu viacej ako osem rokov je stále nečinný. Všetky sťažovateľove žiadosti vybavuje prípismi, namiesto toho, aby vo veci vydal rozhodnutie. Poukázal aj na svoje posledné podanie zo dňa 30. augusta 2010, na ktorom trvá a žiada o zohľadnenie argumentov v ňom uvedených pri rozhodovaní o merite tejto sťažnosti.

Okrem ustanovení Trestného poriadku, týkajúcich sa vrátenia vecí poukázal aj na judikatúru súdov (R 2/1970, R 49/1994). Poukazuje na skutočnosť, že jeho vlastníctvo k odňatým nehnuteľnostiam je evidentné z listu vlastníctva č. X. pre k. ú. T.. Ďalej uviedol, že je povinnosťou orgánu činného v trestnom konaní vydať vec prioritne tomu, kto ju v trestnom konaní vydal, resp. komu bola odňatá, pričom žiadna iná osoba si na danú vec v trestnom konaní neuplatnila vlastnícke, ani iné právo. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že v trestnom konaní vedenom proti Mgr. K. nemal procesné postavenie strany, bol len svedkom a nemal v procese žiadne práva, prostredníctvom ktorých by mohol hájiť svoje záujmy, čo však neznamená, že možno porušovať jeho vlastnícke a iné práva priznané mu Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Medzinárodným dohovorom o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že v poslednom prípise zo dňa 16. mája 2011 poukázal predseda senátu na skutočnosť, že na Okresnom súde v Trenčíne sa vedie konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy pod sp. zn. 16C 15/07. Táto okolnosť s ohľadom na právnu úpravu a príslušné judikáty nemá žiaden vplyv na povinnosť predsedu senátu v trestnom konaní rozhodnúť o vrátení vecí. Pokiaľ predseda senátu uviedol, že sú tu pochybnosti týkajúce sa vlastníctva zaistených vecí, nie je sťažovateľovi zrejmé, z akých skutočností a dôkazov tieto pochybnosti vyplývajú; uviedol ďalej, že s ohľadom na príslušný list vlastníctva a právnu úpravu na úseku katastra tu žiadne pochybnosti o vlastníctve nie sú.

V súlade s ustanovením § 55 ods. 3 Tr. por. pripojil predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne stanovisko k sťažnosti na nečinnosť v trestnej veci Mgr. R. K.. V ňom uviedol, že o predmetnej sťažnosti nemieni rozhodovať a v zmysle § 97 ods. 1 Tr. por. vyzval sťažovateľa, aby si svoje právo uplatnil v občianskosúdnom konaní. Ďalej uviedol, že prihliadajúc na podvodné konanie vyplývajúce z trestného spisu Mgr. K., týkajúce sa uzatvárania kúpnej zmluvy medzi poškodenou A. P., ktorá sa od tej doby stala nezvestnou a M. S. (sprostredkované Mgr. K.), je vážne podozrenie, že práve v tejto súvislosti sa stala nezvestnou. Z konania týkajúceho sa domu A. P. ako aj vzhľadom na prebiehajúce občianskosúdne konanie týkajúce sa samotnej kúpnej zmluvy na Okresnom súde v Trenčíne, je právo M. S. na predmetné nehnuteľnosti pochybné. Podľa jeho názoru, prihliadajúc na výsledok trestného konania, by sa mal sťažovateľ obrátiť s požiadavkou na náhradu škody na Mgr. K..

V zmysle § 55 ods. 3 Tr. por. zaujala stanovisko aj podpredsedníčka Krajského súdu v Trenčíne k sťažnosti na nečinnosť predsedu senátu v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 22T 2/04. V nej uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so stanoviskom predsedu senátu JUDr. S. H. zo dňa 17. júna 2011 k sťažnosti na nečinnosť predsedu senátu zo dňa 14. júna 2011, podanú advokátom JUDr. J. K. a jeho postup považuje za správny.

Najvyšší súd ako súd nadriadený po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že sťažovateľ nie je oprávnenou osobou na podanie sťažnosti pre nečinnosť predsedu senátu Krajského súdu v Trenčíne v trestnom konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 22T 2/04, v zmysle ustanovenia § 55 ods. 3 Tr. por. Podľa § 55 ods. 3 Tr. por. v prípade, ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Ako už sám sťažovateľ správne poznamenal vo svojom podaní, v trestnom konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 22T 2/04, nemal postavenie ani obvineného, poškodeného alebo ani zúčastnenej osoby, ale vystupoval ako svedok. Svedok však nie je v zmysle § 10 ods. 11 Tr. por. stranou trestného konania.

Na druhú stranu však treba poznamenať, že aj Najvyšší súd považuje postup predsedu senátu za správny a sťažnosť pre nečinnosť považuje za nedôvodnú. Vo svojom podaní sťažovateľ uviedol, že žiadna iná osoba si neuplatnila právo k predmetným nehnuteľnostiam. Dňa 7. februára 2008 bola na Krajskú prokuratúru v Trenčíne doručená žiadosť súdom určeného opatrovníka A. P. o vydanie spornej nehnuteľnosti. Dňa 14. mája 2004 ustanovil Okresný súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 14C 62/04, za opatrovníčku pre A. P., O. R.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19. júna 2004. Okrem iného bola opatrovníčka oprávnená vykonávať za A. P. aj správu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. X., k. ú. T., ako parc. č. X. o výmere 746 m² – záhrady, parc. č. X. o výmere 281 m² – zast. plocha, parc. č. X. o výmere 111 m² – zast. plocha a dom, súp. č. X. na parc. č. X..

Na základe tejto žiadosti na návrh prokurátorky krajskej prokuratúry vydal predseda senátu krajského súdu uznesenie zo dňa 12. marca 2008, ktorým rozhodol, že podľa § 97

ods. 1 Tr. por. sa veci zaistené uznesením vyšetrovateľa Trenčín ČVS: KRP-5/OEK-TN-2004 zo dňa 19. februára 2004 ukladajú do súdnej úschovy Krajského súdu Trenčín. Správne teda postupoval predseda krajského súdu, keď odkázal sťažovateľa na občianskosúdne konanie. Podľa tretej vety § 97 ods. 1 Tr. por. sa pri pochybnostiach vec ponechá v úschove podľa § 94 Tr. por. a osoba, ktorá si robí na vec nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v občianskom súdnom konaní. V tomto prípade sú pochybnosti dôvodné aj s ohľadom na výsledok trestného konania vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 22T 2/04, a právoplatné odsúdenie Mgr. K. pre trestný čin podvodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 28. júna 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová